

РЕШЕНИЕ

№ 671

гр. Плевен, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Красимир М. Димитров

при участието на секретаря ПЕТЯ СП. КАРАКОПИЛЕВА
като разгледа докладваното от Красимир М. Димитров Административно
наказателно дело № 20224430202027 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

Постъпила е жалба от страна на Д. А. И., ЕГН: ***** от *** против
Наказателно постановление № 22-0256-000123 от 28.03.2022 г. на *** РУ
Долна Митрополия при ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от
ЗАНН и по чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 1 и предл. 2 от ЗДвП; чл. 183, ал. 1, т. 1
от ЗДвП, чл. 175, ал. 1, т. 1, предл. 1 от ЗДвП е наложил на Д. А. И. - глоба в
размер на 10 лв. за извършено нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, глоба
в размер на 10 лв. за извършено нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и
глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1
месеца за извършено нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

С жалбата се изтъкват доводи за незаконосъобразност и необоснованост на издаденото наказателно постановление, с искане за неговата отмяна.

В съдебно заседание, жалбоподателят Д. А. И., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответната страна по жалбата *** РУ – Долна Митрополия към ОД на МВР – Плевен, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваността му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН - **ДОПУСТИМА** е.

Разгледана по същество се явява **ЧАСТИЧНО СНОВАТЕЛНА**.

Атакуваното наказателно постановление 22-0256-000123 от 28.03.2022 г. е издадено от *** РУ – Долна Митрополия при ОДМВР - Плевен, въз основа на Акт за установяване на административно нарушение Серия ГА № 573105 от 20.03.2022 г., от който е видно, че:

На 20.03.2022 г. в 14:06 часа в община Долна Митрополия на път Гулянци – Подем – Долна Митрополия, път номер 118-16 в посока с. Победа, управлява собствения си лек автомобил „***“, модел „***“, с ДКН ***, стар образец без да е регистриран по надлежния ред. Не носи СУМПС и контролен талон към него. Номер на рама ***, светло син на цвят. Не носи СРМПС, с което виновно е нарушил:

-чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП;

-чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП;

-чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП;

Съдът намира, че при съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Според чл. 189, ал. 1 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по този закон се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в същия.

Кои са тези служби се определя от Министъра на вътрешните работи съгласно чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и това са служителите на “Пътна полиция” на Сектор КАТ към съответните Областни дирекции “Полиция”, съответно подведомствените им Районни полицейски управления. Тези служители са оправомощени по закон - чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 52, ал. 1, т. 15 от ЗМВР да осъществяват контрол по безопасността на движението по пътищата, техническата изправност на МПС и др.

В случая АУАН е съставен от полицейския служител И. Т. И. и в същия е отразено, че заема длъжността инспектор към Сектор “ПП” – Плевен, т.е. той е длъжностно лице от съответната служба за контрол при посоченото полицейско управление по смисъла на ЗДвП и в този смисъл съдът счита, че се явява компетентно според чл. 37, б. “а” от ЗАНН длъжностно лице.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че констатациите в АУАН съответстват на фактическата обстановка.

От показанията на актосъставителя и свидетеля по акта, както и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателят е нарушил посочените в АУАН и НП разпоредби.

Съдът кредитира в цялост показанията на свидетелите И. Т. И. и Д. И. Ц., които са очевидци на нарушенията, възприели са движението на автомобила, управляван от жалбоподателят, и събитията около извършване на нарушенията.

Няма данни по делото, които да създават съмнения относно тяхната обективност и безпристрастност или да сочат на наличието на мотив да набедаят санкционираният в нарушение, което не е извършил.

В АУАН нарушенията са описани конкретно, ясно и последователно, и изясняват в пълнота всички факти и обстоятелства във връзка с възприетото от двамата свидетели поведение на жалбоподателя.

По визираното в т.1 от НП административно нарушение по чл.100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП:

Съставът на нарушението по чл. по чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП урежда изпълнително деяние, което го определя като формално нарушение, на просто извършване, осъществявано чрез противоправно бездействие.

С факта на неизпълнение на дължимото правомерно действие обективният състав на нарушението е осъществен.

По силата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него, както и да носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява.

След като е управлявал лек автомобил, без да носи свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към свидетелство за управление на моторно превозно средство, жалбоподателят несъмнено е нарушил виновно разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, за което правилно е наказан на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 1 и предл. 2 от ЗДвП, с определения от закона размер на глобата – 10 лева.

По визираното в т.2 от НП административно нарушение по чл.100 ал.1 т.2 от ЗДвП:

Съгласно разпоредбата на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява и за тегленото от него ремарке.

В процесния случай от събраната по делото доказателствена съвкупност се установи, че жалбоподателят, който безспорно на инкриминираната дата, време и място е притежавал качеството на водач на процесното МПС, не е носил в себе си свидетелството за регистрация на МПС, което е управлявал.

Правилно и законосъобразно жалбоподателят е бил санкциониран от АНО за нарушението по чл. 100, ал.1, т.2 от ЗДвП на основание чл.183, ал.1, т.1, предл. 3 от ЗДвП с предвиденото административно наказание глоба в размер от 10,00 лева, поради което съдът намира, че **НП-то и в тази му част е правилно и законосъобразно.**

По визираното в т.2 от НП административно нарушение по чл.140, ал. 1 от ЗДвП:

Видно от текста на чл.140, ал.1 от ЗДВП, че по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Регистрацията, отчета, спирането от движение и пускането в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и редът за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, са уредени в Наредба № I-45 от 24.03.2000 г.

Регистрацията на МПС може да бъде прекратена от собственика или служебно, видно от раздел III. Служебно прекратяване се предприема и по чл.18б, т. 8. от Наредбата, по чл.143, ал.10 ЗДВП, след уведомление от Гаранционния фонд. Както в ЗДВП в чл.143, ал.10, така и в Наредбата, в чл.18б, ал.2 е регламентирано задължение за уведомяване на собственика за служебно прекратената регистрация.

По делото не е спорно, а и е установено в хода на съдебното следствие, че на жалбоподателя Д. А. И. се е наложило да управлява автомобила.

Не са представени доказателства от страна на административно-наказващият орган, жалбоподателят Д. А. И. да е знаел или да е бил уведомен по някакъв начин, че табелите са с изтекъл срок за регистрация.

Не са обективирани доказателства, че е било известно на жалбоподателя към момента, в който е бил спрян за проверка, факта на изтеклите регистрационни табели, поради което няма как да се приеме, че от субективна страна е осъществил състава и на нарушението по чл.140 ал.1 от ЗДВП.

Безспорно жалбоподателя, предприемайки управление на автомобила в деня на проверката е имал задължение да провери дали автомобилът има сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ и той е сторил това, но не е прегледал документите по отношение валидността на рег.табели.

За съставомерността на всяко нарушение обаче следва да са осъществени признаците както от обективна, така и от субективна страна и липсата на който и да е от тези признаци винаги обуславя извод

за несъставамерност на извършеното.

В конкретния случай АНО е нарушил разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, тъй като не е установил по безспорен начин виновно поведение от страна на нарушителя, без да е било установено безспорно извършването на нарушението от субективна страна, което обуславя и неправилно приложение на материалния закон, тъй като на жалбоподателя е наложено наказание за нарушение, което не е безспорно доказано, че е извършил.

При разглеждане въпроса за съответствието на наложеното наказание с тежестта на нарушението и личността на нарушителя следва да се има предвид, че съгласно разпоредбата на чл.175, ал.3, пр.1 от Закона за движението по пътищата - наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв., водач който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

В случая обаче АНО е наложил на жалбоподателя административно наказание на основание чл. 175, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, което прилага за водач който управлява МПС на което табелите не са поставени на определените за това места.

Тук обаче предвиденото наказание е Глоба от 50 до 200 лева и лишаване от правоуправление от 1 до 6 месеца.

Ако съда измени основанието на което е наложено административното наказание, то той ще е длъжен да наложи такова в минимален размер тъй като липсва идентичност на предвидените от закона наказания.

Неясно защо АНО не е санкционирал жалбоподателя с определеното от закона административно наказание, а е наложил друго такова.

Това от своя страна съставлява абсолютно процесуално нарушение водещо до неяснота във волята на АНО, за какво административно нарушение налага наказание.

В случая предмет на контрол е наказателно постановление, което има характер на правораздавателен акт на особена юрисдикция, издадено в опростено състезателно производство, след сезиране за решаване на конкретен административно-наказателен правен спор, при самостоятелност и независимост на произнасящия се орган и отменимост единствено по съдебен ред.

Като акт от посоченото естество, наказателното производство се характеризира със своите специфики. Такива са изискванията за форма, включително посочването на правилната санкционна норма.

Липсата или неправилното □ отразяване опорочава издаденото НП, тъй като съществено накърнява правото на защита на санкционираното лице и препятства осъществяване на контрол за законосъобразност от страна на съда, тъй като наказаното лице и съдът не могат да преценят дали правилно е определен размера на наказанието, както и дали същото е съответно на извършеното нарушение.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0256-000123 от 28.03.2022 г. на *** РУ Долна Митрополия при ОДМВР - Плевен, както следва:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0256-000123 от 28.03.2022 г. на *** РУ Долна Митрополия при ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 1 и предл. 2 от ЗДвП; чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДвП е наложил на Д. А. И., ЕГН: ***** от *** - глоба в размер на 10 лв. за извършено нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и глоба в размер на 10 лв. за извършено нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, **като ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0256-000123 от 28.03.2022 г. на *** РУ Долна Митрополия при ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 175, ал. 1, т. 1, предл. 1 от ЗДвП е наложил на Д. А. И., ЕГН: ***** от *** - глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месеца за извършено нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, **като НЕПРАВИЛНО И НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок, от получаване на съобщението от страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____